

[Heilesen.]

så ulykkelige forhold. Afholdsbevægelsen er i dag ikke nogen fanatisk bevægelse, som man fra en vis side vil give det udseende af. Den er rede til forhandling om ethvert skridt, der fører fremad på det ædruelighedsmæssige område. Vi har lært af historien, at alkoholproblemet ikke lader sig løse ved en eengangsforanstaltning som f. eks. et forbud, og vi er rede til samarbejde med alle ædruelighedsinteresserede borgere, der vil være med til at fremme det nævnte hjælpe- og oplysningsarbejde.

Jeg tillader mig derfor at foreslå den højtærede indenrigsminister, at der til afløsning af den nuværende ædrueligheds-konsulentordning oprettes et statens ædruelighedsråd efter norsk mønster, og jeg henstiller at overveje, om der i denne forbindelse bør oprettes lokale ædruelighedsnævn, som jo findes i alle de andre nordiske lande, eller de eksisterende sociale udvalg kunne få udvidede funktioner, tilpasset efter danske forhold. Et statens ædruelighedsråd skal jo være statens sagkyndige rådgivende organ i alkohol- og ædruelighedsspørgsmål og være bindeled mellem statsadministrationsens forskellige grene. Løvrigt henviser jeg til det af afholdsbevægelsen indsendte andragende.

Til bestridelse af de med oprettelsen af et statens ædruelighedsråd følgende udgifter og udgifterne til afholdsbevægelsens oplysningsarbejde samt til alkoholistsforsorgen vil jeg foreslå, at de nuværende statstilskud til afholdsbevægelsen afløses af en nærmere fastsat afgift pr. liter 100 pct. rent alkohol. Jeg ville finde det hensigtsmæssigt, at afgiften blev opkrævet ved producenter og importører. Man vil med denne ordning have skabt et økonomisk og rimeligt grundlag til bestridelse af alle udgifter, som vil være forbundet med de hidtidige virksomheder såvel som med den foreslåede nyordning.

Denne ordning svarer nøjagtig til, hvad de danske ægproducenter i dag må betale dels til bestridelse af det oplysningsarbejde, der her udføres, dels til opretholdelsen af hele statskontrolordningen. Hvis der er nogen rimelighed i, at de danske ægproducenter skal betale alle de udgifter, der er forbundet med statskontrollen i henhold til ægløvens bestemmelser, så vil det da ud fra en sammenligning mellem de to erhvervs-grene være mere påkrævet, at alkohol-

industrien overtog alle udgifterne vedrørende et effektivt oplysningsarbejde, herunder også det igangværende hjælpearbejde til gavn for de alkoholskadede personer. Beløbet, som de danske ægproducenter i dag må udrede til det nævnte statskontrolarbejde, udgør 50 øre pr. 100 kg æg plus bøder m. m., der ialt beløber sig til 700 000—800 000 kr. om året.

Ved indførelse af et statens ædruelighedsråd skabes der mulighed for på en langt mere effektiv måde, end tilfældet er i dag, at samle alt officielt ædruelighedsarbejde fra de forskellige administrationsgrene under eet og give problemerne en saglig belysning, således at man på de forskellige områder kan finde frem til den virkelige årsag til den stigende trang til øget social hjælp og til de stigende samfundsulykker på en mængde områder.

Johs. Christiansen: Det er nu seks år siden, det daværende ærede medlem hr. Hvidberg og jeg under finanslovdebatten rejste spørgsmålet om at få videnskabens og dens dyrkeres vilkår taget op til en grundig undersøgelse. Vi motive-rede det bl. a. med, at dansk videnskabs udøvere på det tidspunkt i en årrække havde været afskåret fra normale relationer til store dele af den frie verden, men også med at forskningen i en række lande var inde i en så rivende udvikling, at Danmark nu simpelthen måtte gøre noget ekstraordinært, hvis dansk videnskab da ellers ønskede at leve op til de stolte traditioner, vort land på dette område kan se tilbage på. Ministeriet Knud Kristensen fulgte forsåvidt opfordringen, som det nedsatte en kommission til behandling af statens forhold til videnskaben. Dette skete den 22. juli 1946. En række møder fulgte. Fra alle sider indenfor forskningen blotlagdes med klarhed og grundighed de mangfoldige behov, der var, og som måtte fyldestgøres, hvis det forsømte skulle indhentes, og hvis der skulle gives videnskabens udøvere her i landet sådanne arbejds- og levevilkår, at de med blot nogenlunde tryghed kunne varetage de opgaver, udviklingen stillede dem overfor.

I marts 1948 var kommissionen nået så langt, at den kunne gøre indstilling til ministeriet om visse hastekrav, der var af en sådan art, at lovgivning ikke var nødvendig. Det drejede sig om udvidet stats-